Oplæring fra Hjemmene og flytte det over til Skolen, men vi ser, at Hjemmene trænger til en Haandsrækning fra Skolen ogsaa paa dette Omraade, derfor foreslaar vi Samarbejde. Der har længe lydt stærke Klager over, at Nutidens Kvinder ikke havde Interesse for alt, hvad der hører ind under Begrebet: Husgerning. Skal det blive anderledes, maa Interessen for denne Gerning vækkes saa tidlig som muligt. Den lille Pige vil opdage, at det er interessant at arbejde i Skolekøkkenet. Senere fortsætter hun denne Undervisning i Ungdomsskolen, og det bliver Hjemmene, der høster Gavn og Glæde deraf. I Byerne er Skolekøkkenundervisning forlængst indført i mange Skoler, og paa Landet, hvor Børnene søger Skolen hver anden Dag, vil en saadan Undervisning kunne gennemføres ved at benytte en af Børnenes Fridage — en Eftermiddag om Ugen. Jeg er overbevist om, at Pigerne i Landsbyskolen med Glæde møder til en saadan Undervisning, selv om den henlægges til en af deres Fridage.

Men saa Drengene! Skal de ogsaa have Undervisning i Haandarbejde og Husgerning? Ja, vi under Drengene Del i denne Undervisning, de skal ligesaa vel som Pigerne oplæres til selvhjulpne Mennesker, og vi anser det derfor for gavnligt, at Drenge faar nogen Undervisning i disse Fag. Med Hensyn til Sløjd er det almindeligt anerkendt, at Sløjd er et baade fornøjeligt og udviklende Fag, derfor peger vi paa det.

Undervisning i Bøgers Brug er et af de Krav, der lyder fra mange Sider baade til Barneskolen og Ungdomsskolen. Vi støtter dette Krav. Lær Børnene at benytte oplysende Haandbøger, knyt et Bibliothek til Skolen, hvor saadanne store Haandbøger findes, og sørg for en Læsestue, hvor Børnene kan benytte Fritiden til god og nyttig Læsning. Fritidsværksteder maa ses under samme Synspunkt som Læsestuer, en Hjælp til at Børnene faar Fritiden benyttet paa en god Maade.

Vil De nu spørge: Hvordan skaffes der Plads til alle de nye Fag i Skolen; der er i Forvejen stor Fagtrængsel? Saa svarer vi: Det er ikke Dansk Kvindesamfunds Opgave at skaffe Plads til Fagene, men vi anser det for D. K.'s Opgave at pege paa de Fag, som D. K. ønsker indført i Skolen, saa bliver det Pædagogernes og Skoleautoriteternes Sag at skaffe Plads til Fagene. Men vi fortrøster os iøvrigt til, at der fra flere ansete Skoleautoriteters Side slaas stærkt til Lyd for en større Vekselvirkning end hidtil mellem teoretiske og praktiske Fag.

For at undgaa Misforstaaelse, vil jeg oplyse, at Udvalget har ikke taget Stilling til bestemte Skoleformer. Vi har ikke, som det blev antydet i Horsens, søgt at fremme Enhedsskolen. Der er indenfor Udvalget delte Meninger om, hvorvidt den frie Skole eller Enhedsskolen er den mest ideelle Skoleform. Personlig er jeg Tilhænger af den frie Skole, anser den for den mest ideelle Skoleform, og jeg ønsker den frie Skole de bedst mulige Vilkaar at arbejde under, men det hindrer mig ikke i at være med at arbejde for, at den offentlige Skole, der søges af de fleste Børn, kan blive saa god og saa ideel som mulig, og i dette Synspunkt venter jeg D. K. Medlemmer kan mødes og tage Stilling til det forelagte Forslag.

Mosegaard i Oktober 1919.

Johanne Andersen.

Skolesagen.

I disse Dage udsender Fællesstyrelsen til Afstemning i Kredsene sit Forslag til D. K.s Indlæg i den store og vigtige Sag, Skolesagen, om Fremtidens Skoleundervisning, som fra D. K. skulde tilstilles den store Skolekommission.

Dette Forslag indeholder mange udmærkede Enkeltheder — ja, næsten altfor mange! Det viser sig nemlig nødvendigt at lægge en hel Del nye Fag og Arbejder ind i Barneskolen, som ikke findes der nu, og som meget vanskeligt vil kunne rummes indenfor den Tid, der levnes til Arbejdet.

Der er Krav om Gymnastik, Sløjd, Haandgerning og Husgerning m. v. i alle Barneskoler — i Skoler, som i Forvejen har uhyre svært ved at bibringe Børnene de mest nødvendige, elementæreste Kundskaber inden for den Tid, der haves til Raadighed.

Disse *nye* Fag dynges i Særdeleshed over paa Pigerne, og nu melder det Spørgsmaal sig, hvordan det skal gaa med de almindelige Skolekundskaber, naar saa meget nyt lægges til *for Pigerne,* — mere end for Drengene.

Vil man give Pigerne en mindre *boglig* Uddannelse end Drengene for at faa Plads til Haandgerning og Husgerning, eller vil man give Piger en fyldigere og længere Uddannelse i Skolen end Drenge? Sikkert ikke det sidste! Men det, at Piger i Fremtidens Skole rent bogligt vil komme til at lære mindre end Drenge — og man vil let risikere, at dette bliver Følgen af vore egne Krav, hvis ikke Forbehold tages — det vil være overordentlig skæbnesvangert for Fremtidens Kvinde, som vil udgaa fra Skolen, uddannet som en Aspirant til Husassistentstillingen, men ganske ude af Stand til at tage en Tørn i Erhvervslivet, hvor de bogligt bedre oplærte unge Mænd naturligvis — alene i Kraft af deres større Viden — ganske vil tage Luven fra Kvinderne.

Og hvad opnaas for disse? Ja, Husassistent-Spørgsmaalet i den Skikkelse, det nu har, vil være løst. Kvinderne vil *alle* være tvungne tilbage til Hjemmene, — men dette Spørgsmaal vil komme frem i en langt mere alvorlig Skikkelse, fordi der da vil opstaa voldsom Overfyldning, et altfor stort Tilbud til Stillingerne i Hjemmene —. *Nutidens Kvindes Døtre,* der bliver opdragne med en fortrinsvis Uddannelse i de huslige Fag, men en mindre Uddannelse i de Fag, af hvilke den økonomiske Eksistens udenfor Hjemmene afhænger, vil blive uhjælpeligt distancerede, vil som Græshoppesværme dale ned over Hjemmenes magre Agre, — vil igen, som i den Tid, da Udviklingen, som vi dog ikke kan skrue tilbage, tvang dem ud fra Hjemmene, blive overflødige — — en Husassistent vil igen blive billig!